

undersøge dette Forhold. For at kunne faa det rette Lys derover maa man kende Justitsministerens private Økonomi, saa kan Justitsministeren faa Lejlighed til at udrede sit Syn paa de forskellige Spørgsmaal. Jeg tror, at det vil være af Interesse, det hænger ogsaa sammen med det politiske Synspunkt, jeg gjorde gældende, da jeg optog denne Debat. Hvis nemlig Justitsministeren er bunden paa Hænder og Fødder af en Finansmagt, det tredje Ting, som har sin politiske Særrepræsentation i det andet Ting, vil jeg i hvert Fald ikke med Tillid se paa en Kamp, der optages af denne Regering mod det andet Ting med den nuværende Justitsminister i denne Regerings Midte. Jeg vil ikke have nogen Tillid til den Mand, om hvilken jeg ved, at han paa mange, mange Maader er bunden til Finansmagten her i dette Land.

Justitsraad Friis, der altsaa ordnede dette Laan — ærede Medlemmer maa huske, at det staar paa Tryk officielt og uimodsagt af Justitsministeren og uden Sagsanlæg, skønt det er en yderst gravevende Anklage — blev Dannebrogsmænd den 16. August 1904, og hans Svigersøn, Fuldmægtig Tamm, blev Byfoged i Nykøbing p. S., fik altsaa et meget betydeligt Embede med en Reguleringssum af 5,200 Kr. i en forholdsvis særdeles ung Alder, kun et Par og fyre Aar. Den Mand, der efter Sigende var med til at hjælpe Justitsraad Friis til at ordne dette Laan, Sagfører Peschardt, blev Justitsraad. Jeg har kun fremdraget dette Eksempel for at vise, at ogsaa tidligere har den højtærede Justitsminister frygtet en offentlig Omtale af sin private Økonomi og Forholdet mellem sin private Økonomi og for Eksempel Ordensuddelinger eller Embedsforfremmelse. Justitsministeren har frygtet derfor! Jeg har ført Bevis derfor, thi ellers vilde han ved Sagsanlæg eller paa anden Maade have rensset sig for den Beskyldning, der offentlig er fremført mod ham.

Jeg havde en Del Stof endnu, der vedrørte dette Forhold, men overfor den højtærede Formands Protest før og paa Grund af den fremrykkede Tid skal jeg springe nogle Punkter over af det, som jeg havde tænkt paa at udvikle her, jeg vil eventuelt kunne tage det op senere og eventuelt forelægge dette Materiale for den parlamentariske Undersøgelseskommission, som jeg har foreslaaet, og som vilde kunne være med til at udrede disse Traade, der her indgaa i forskellige Sider af Justitsministerens Virksomhed.

Jeg talte før om et stort engelsk Laan, om, at engelske Penge ogsaa havde været implicerede i dette Foretagende, der laa til Grund for det nuværende Væddeløbs- eller Landbrugslotteri. Jeg maa der slutte mig til det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), som om dette Lotteri brugte det stærke Udtryk: Humbug. Jeg vil paastaa — og det vil kunne dokumenteres i en parlamentarisk Kommission —, at Lotteriet er noget senere, noget, der er kommet til og er blevet klistret paa de oprindelige Planer, da de ikke kunde gennemføres i deres oprindelige Skikkelse. Ærede Medlemmer ville erindre, at der i 1904 i Bladene fremkom Meddelelse om en stor Plan, som Ritmester Clauson-Kaas stod i Spidsen for, hvorefter den sydlige Del af Dyrehaven skulde afspærres for Folk og omdannes til Folkepark eller Folkevarieté. Den Plan var Justitsministeren med til at billige, og saa vidt mig bekendt var den meget nær ved at faa Landbrugsministerens Sanktion, men i sidste Øjeblik blev den standset. Ritmester Clauson-Kaas var ved engelske Penge interesseret i Sagen, Planen havde Justitsministerens Billigelse, og den blev kun standset, fordi der rejste sig en offentlig Mening, som sagde: Ingen vil vove at lægge Haand paa nogen Del af Dyrehaven. Der var altsaa tænkt paa en stor Forretning, som nu blev standset, men den skulde fortsættes; man maatte modificere den paa Grund af den offentlige Mening, der rejste sig imod Dyrehavens Afspærring, og saa reduceredes Planen til den nuværende Væddeløbsbane. Men saa er der ikke den tilstrækkelige finansielle Basis for de store Planer, man havde i 1904, og saa finder man paa Landbrugslotteriet, der skal hjælpe paa det, der var paatænkt i 1904 af en hel anden Art og paa en saadan Basis, at et Lotteri var overflødigt — nu maa man hjælpe det igennem, for at det overhovedet skal blive til noget, ved Hjælp af Landbrugslotteriet. Det er min Overbevisning, at her er uddelt et Lotteri-privilegium, en Lotteribevilling, som ikke har, hvad den skulde have efter Lotteriloven, et almenyttigt Formaal, det er udelukkende en Bevilling, der er given for at komme et privat Foretagende til Hjælp. Naar man senere lod en Del af Udbyttet gaa til det mindre Landbrug, var det noget, man klistrede paa for at dække over, at man gav en Bevilling til et privat Foretagende. Jeg tror, at det ærede Medlem for Frederiksberg havde Ret, og jeg